

Ilen Menighetsblad

Nr. 3 • september 2017

Årgang 93

www.ilen.kirken.trondheim.no

Menighetsbladets rose

Hilde Skaret

Hilde bruker mye av sin fritid til å gjøre livet lettere og gladere for dem som har behov for hjelp, noen å snakke med eller bare å oppleve omtanke fra andre. Som et eksempel på dette, kan vi nevne at i ripssesongen plukker hun rips i egen hage og gir disse til mennesker som av helsemessige årsaker, ikke har mulighet til å plukke selv. Andre inviterer hun til å komme og plukke. Samtidig får de en god prat og ei trivelig stund sammen.

Hilde bor i Ila og jobber på Løkkan frivilligsentral. Der kommer hun i kontakt med mange av våre nye landsmenn. Helt fra starten har hun vært et aktivt medlem av språkkafeen på Brainnstaasjonen. Hun går også tur sammen med dem og inviterer dem gjerne på kaffebesøk eller til grilling i hagen. Hilde er med på å gjøre Ila til et sted med mange gode opplevelser for utallige innvandrere og andre, der de kjenner seg sett, anerkjente, respekterte og verdifulle. Hun er en inspirasjon for oss andre til å stille opp for våre medmennesker.

Menighetsbladets redaksjon gratulerer henne hjertelig med en meget fortjent rose!

Bydelen vår er velsignet med mange «ja-mennesker». Vi i redaksjonen har fått og får innspill om navn på slike. Kjenner du noen som gjør andre særlig glad, det i en eller annen sammenheng, ikke nøl med å ta kontakt med oss. Obs! Kriteriene er ikke knyttet kun til kirka.

Kjære iling

Sommeren er på hell. Det som så ut som den kaldeste sommeren i manns minne, ble plutselig til den varmeste. Håper du har hatt gode dager. Håper også at du liker dette nye menighetsbladet. Det skulle være noe for enhver smak. Flere har spurt etter Trollastoff. Forhåpentligvis liker du serien vi har gående. Likeså vil vi fremheve serien om Dialog. Den tror vi er viktig lesestoff.

Vi har også en avskjedhilsen i dette bladet. Presten vår gjennom ni år, Lars Sperre,

forlater oss. Han blir savnet av mange. Det blir også biskopen vår, Tor Singsaas.

Som du ser, ligger det også en talong med i dette nummeret og vi håper spesielt at du som ikke bidro forrige gang, eller kanskje bare glemte det, synes bladet er verdt noen kroner nå. Det er en kjensgjerning at økonomien er svært stram selv om det kun er trykkeutgiftene vi betaler. Alt annet er dugnad. På forhand takk for bidrag.

REDAKSJONEN

Edel Lundemo, redaktør: 481 28 040, lunede@online.no

Kari-Anne Gjetlum: 951 56 466, kari.anne.gjetlum@gmail.com

Tore How: 452 82 747, torehow@broadpark.no

Marthe S. Berg, fotograf: 476 77 841

Forside: Masooma (se side s. 6) liker å tegne klær. Her viser hun oss en kjole hun har designet av gamle slips som hun vant en skolekonkurranse med. Bilde: Hanne Paltiel

INNHold

Menighetsbladets rose	2	Velkommen til kirke	23
Prestens side	4	På oppdagelsestur	24
Dialog	6	Ilen kirkes venner	25
Gamle Trolla	8	Slekters gang	26
Ditt eget turkart	10	Ord med på veien	27
Botanikk	12	Årets Iladager	30
Misjon	14	Kirkestua som begrep	32
Konfirmanter	16	Bibel i gave?	32
Lars Sperre	17	Stavne kapell	34
Trimgruppa	18	Gatenavn i Ila	37
Trosopplæringsutvalget	20	Menighetskontoret	39
Takk fra Biskopen	22		

Takk til dere – og takk for meg

Som vi alle vet byr livet på møter og avskjeder. Etter drøyt åtte år som prest i Ila, har min tur kommet for å ta farvel med mennesker jeg har blitt glad i og knyttet til. Jeg har møtt dere i glede og sorg, sett tårer trille i fortvilelse og hørt latter etter en munter replikk. Jeg har fått døpe barn, men også ungdommer – som den gang jeg fikk ha gudstjeneste på tv palmesøndag. Det ble en uforglemmelig påske for både meg og min gode kollega Thormod. Da møtte ilinger og andre opp for å fylle den vakre kirken vår, slik den også har vært fullsatt julaften, ved konfirmasjoner og konserter. For slik har kulturen blitt, at mange møter opp i kirken hvis det er en spesiell anledning – ellers er det som regel plass til flere i kirkebenkene. Mange er glade i kirken, men har en nærhet på avstand.

Dette er det flere årsaker til, og jeg skal ikke her vurdere om nye liturgier eller et tredje Fadervår bidrar til at flere føler seg mer hjemme i kirken. Det viktigste er uansett at mange føler tilhørighet til kirken og de kristne grunnverdiene. Mange er dessuten lettet over at kirken nå fremstår som mindre konservativ enn tidligere. For nå er det ikke mange motstandere av kvinnelig prestetjeneste lenger – og i tillegg viser den nye ekteskapsloven for likekjønnede at deres kjærlighet blir møtt med ny respekt. Den norske folkekirken har derfor blitt mer inkluderende de siste årene, selv om også mange kan ha behov for å bli mer fortrolig med omfattende endringer.

Jeg har vært heldig som har fått være prest i en menighet som har gått foran i denne prosessen. Tidligere prester og menighetsråd måtte betale sin pris for dette – for det koster alltid å kjempe for andres rett, mens det er gratis og mindre krevende å komme etter når tidene endrer seg. Det har kampen for likestilling i kirken vist, når det gjelder kvinners muligheter og homofiles rettigheter. De senere årene har også gudstjeneste på 1. mai falt enkelte tungt for brystet. Dette er beklagelig, fordi et fokus på likeverd og solidaritet ikke bare dreier seg om politikk, men er en del av den kristne etikken. Jeg håper derfor at gudstjenesten 1. mai fortsetter, etter at min tid som prest i Ila er over.

For nå går ferden videre til Agdenes, der jeg begynner som sokneprest midt i september. De som er heldige å ha vært der, har lagt merke til hvordan landskapet åpner seg ved den rødmalte Ingdal kirke, og sett at vakre Lensvika er mer enn gode jordbær. For gårdene, solvendt mot fjorden, ligger i en kommune som strekker seg utover mot Værnes, der Agdenes kirke ble bygget i 1857. Selvsagt blir det en overgang å være prest der, i en virkelighet som vil by på mer enn nasjonalromantikk. For også der kommer jeg til å møte mennesker i glede og sorg, de med optimistiske forventninger og de som møter framtida med fortvilelse. Dette har jeg også opplevd i min prestetjeneste her i Ila, og den erfaringen kommer godt med videre. I tillegg

tar jeg med mange andre minner, som jeg vil komme inn på ved avskjedsgudstjenesten 17. september.

I Forkynneren i Det gamle testamente, står det at det er en tid for alt. Nå er min

tid som prest i Ila over – for denne gang. Jeg vil få takke alle jeg har møtt på min vei gjennom disse drøyt åtte årene, fra de yngste til de eldre, og ønske hver enkelt alt godt videre i livet.

Vi fortsetter vår lille serie om dialog. Nå:
Om turgåing og det å være ny i Norge.

Dialog – mellom kulturer

En januardag i 2014 kommer en spent og lettet mamma Habiba Mohammadi og hennes tre døtre: Jawahir, Masooma og Zahra ut av passkontrollen på Gardermoen. De blir møtt av en rørt og glad eldste sønn. Familien har ikke vært samlet på seks år! Opprinnelig kommer de fra Afghanistan. Senere flyttet familien, av forskjellige årsaker, til Iran. Der visste det seg etter hvert at oppholdstillatelsen ikke ga barna tilgang til skole, noe som var avgjørende for mamma Habiba.

I dag bor alle fem sammen i en leilighet i Ila og de beskriver at livet smiler til dem. Vi i redaksjonen er blitt kjent med familien gjennom Hanne Paltiel som bor i sognet vårt og Turgruppa til topps som er et samarbeid mellom Trondheim Røde Kors og Trondhjems Turistforening (TT). I denne sammenhengen representerer Hanne TT og hun forteller over telefon at fokuset i gruppa er på integrering og språklæring i kombinasjon med fysisk aktivitet og sosialt samvær. Turgruppa, som er åpen for alle, gir deltakerne også en fin mulighet til å bli kjent med den norske turtradisjonen. Det vi hører, gjør oss nysgjerrig. Vi inviterer til samtale både om turgruppa som begynnelse for dialog og om det å være ny i Norge.

En glad liten gruppe møter oss. Vi forstår fort at hele familien nå er involvert i TT og Røde kors sitt spesielle turopplegg. Madar (*) mamma har nesten vært på toppen av Galdhøpiggen. Første gang er mors helse ikke helt på topp, så Jawahir og Masooma må være med. Denne turen tenner en gnist hos jentene. Nå har både Jawahir og Masooma besteget toppen, Masooma en gang og Jawahir to ganger. I tillegg har den eldste, Jawahir, påtatt seg oppdraget med å være lagleder på Galdhøpiggen-turen og registreringsansvarlig på alle treningsturene. Hanne forteller at fra januar hvert år organiseres tilsammen ca. 10 treningsturer i Bymarka, langs Ladestien, langs Nidelven, Vassfjellet m.m. Jawahirs innsats i denne sammenheng er betydelig. Hanne forteller videre: Flere ungdommer som viser egnethet, blir utfordret og oppfordret til å ta en mer aktiv rolle i organisering og gjennomføring av treningsturene nettopp slik som Jawahir gjør. Deretter har flere vært med som lagledere på Galdhøpiggen-turen. I tillegg har en ungdom begynt på turlederutdanning i TT regi. Hun ser helt klart Jawahir også i en slik rolle.

Jawahir forteller selv: Nordmenn går jo på tur uten at de absolutt skal noen steder. De er på tur for å være på tur. Dette er nytt, men spennende. Hun forteller om hvor mye lettere det er å komme i kontakt med andre på slike turer, komme i dialog. Der blir de kjent med frivilligheten i Norge. Også dette er nytt og spennende.

*Habiba Mohammadi med sine tre døtre:
(f.v.) Zahra, Masooma og Jawahir.*

Men vi må også få høre om hvordan det første møte med Norge var. Jawahir husker at hun syntes alt var så kaldt, og som den største av jentene, skjønte hun at mye ville falle på henne; Hvordan skal dette gå ...? I dag elsker hun vinteren. Og så var det så mange som smilte. Bare det tok bort noe av frykten de kjente på. I Iran var dette slett ikke vanlig.

Alle tre jentene liker skolen svært godt. Lærerne er så snille. Men det er litt vanskelig å få norske venner. Språket gjør ofte jentene usikre. Sier de for eksempel noe rart eller galt? De savner derfor språket sitt, savner noen å dele de små tankene med. Derfor er de også svært så spente nå når Masooma som er 14, skal begynne på Sverresborg ungdomsskole. Jawahir på 20, begynner på videregående på Steiner-skolen og Zahra som er 12, fortsetter på Ila skole.

Vi tror jentene fort vil få nye venner. De snakker allerede godt norsk og er åpne og vitebegjærlige. «Vi må lære» sier de i kor. Jawahir drømmer om å bli sykepleier. Hun vil hjelpe andre. I dag har hun i tillegg til skolen, ekstrajobb på Iilsvika sykehjem. Masooma liker å tegne klær. Kanskje stiler hun mot å bli designer. Zahra, som søstrene fremhever som svært flink til å tegne, vet ikke helt hva hun vil ennå. Kunstner kanskje ...?

Jentene oversetter for mamma. Mamma forteller at hun kunne tenke seg en jobb. Hun er svært glad i å brodere. Kanskje kunne hun få lære å brodere bunader? Hun har også symaskin og kunne tenke seg å få

Fortsettelse side 28

Tekst: Kari-Anne H.Gjettum Bilde: Bjarne Berg

Med et sterkt ønske om å fortsette med fortellinger fra og om Trolla, har vi leita etter noen som kunne hjelpe oss med det og fikk anbefaling om å ta kontakt med Eva Kjørsvik.

Glimt fra «gamle» Trolla

Vi så gjorde, og hun tok imot oss og fortalte mye fra tida fra hun flytta dit sammen med foreldrene og fram til i dag. Eva bodde de første tre årene av livet sitt på Byneset, men da flyttet den lille familien inn i et hus på et lite bruk på Trolløkka, også kalt Løkka, som ligger mellom Løkkadammen og Holstdammen. Huset hadde trolig opprinnelig vært dam- og skogvokterbolig. Trollbekken, tidligere kalt Trolla eller Trollabekken, starter fra Herberndammen og videre passerer den Nydammen, Holstdammen og Løkkadammen før den renner ut i fjorden ved Trolla Brug. Den har vært drivkraft for både Trolla Mølle og Trolla Brug. Damvokteren måtte bl.a. åpne for vannet om morgenen og stenge det om kvelden, samt holde tilsyn med dammene om vinteren og under flom og i andre

vanskelige situasjoner. Skogen i området måtte også voktes for å forhindre at det ble snauhogget.

Eva har bodd i Trolla siden 1946. I 1947 fikk hun en bror, og denne lille familien bodde alene på Løkka så det var ganske ensomt der. Trolla Brug eide området ved Løkka og dammene. Det var en forpakter som drev marka.

Bestefaren bodde nede i Trolla, forteller Eva. Faren arbeidet på Trolla Brug, og det gjorde de aller fleste som bodde i området der. Etter skoletid stoppet barna gjerne hos bestefaren, og der kunne de leke med ungene i området til faren var ferdig på jobb og de kunne slå følge med ham heim.

Bare grunnmuren er igjen av Trolløkka.

Bilde fra boka: «Trolla Brug». Kilde: Årbok for Byåsens historielag 2014

Det var egentlig trivelig å bo på Løkka sjøl om det var avsides. Mor trivdes svært godt der, og hun fikk mye besøk av folk som gikk tur og kom innom, men ungene savnet lekekamerater. Det hadde i tidligere tider vært skole i Trolla, men den var nedlagt, så barna måtte gå ned til hovedveien og ta bussen inn til Ila der de gikk på Ila skole. Det kunne være en ganske strabasjøs tur, spesielt om vinteren, så de måtte ha med seg klesskifte til skolen. «Her kjæm Trollungan» fikk de høre når de ankom skolen.

I 1957/58 flyttet de ned i Trolla. Eva ble konfirmert året etter at de flyttet dit. De var de siste som bodde på Løkka og huset der ble revet, så nå står kun murene igjen. Det var ikke så mange hus nede i Trolla heller på den tiden, men det begynte å bygges mer på 60-tallet, og fram til starten av 70-tallet var det stor økning i bosetning i området. De siste årene har det vært stor utbygging, bl. a. er det bygget ei boligblokk ved Munkaunet. I senere tid har Trolla blitt

et attraktivt bo-område og flere av dem som vokste opp her, ønsker nå å flytte tilbake.

Det er brukbart busstilbud, mener Eva, men de fleste har bil. Tidligere hadde de både butikk og postkontor i Trolla, men det er nedlagt. Trolla Sanitetsforening bygget barnehage i 1975, og den er fortsatt i drift, men nå er den eid og drevet av kommunen.

Det er et godt miljø i Trolla, sier Eva. De har både idrettslag, velforening, voksenmusikkorps og sanitetsforening. Det er stor aktivitet i regi av disse, og samholdet i «grenda» er svært godt. Hun roser naboene og sier at det er et nært miljø der de tar vare på hverandre. Dessuten er det svært vakkert her med naturen tett på både med marka, skogen og sjøen. Når Eva sitter i godstolen sin ved vinduet, har hun en fantastisk utsikt mot fjorden med Munkholmen, mot byen og mot landskapet både nært i Trolla og langt unna til andre siden av fjorden. Det er ikke vanskelig å forstå at det går an å trives her! Vi takker Eva for at hun delte sin historie fra Trolla med oss.

Skriv ut ditt eget turkart

– helt gratis

I dag er kart lett tilgjengelig på datamaskin, mobil og GPS. Når man skal planlegge eller gå på tur, er imidlertid et papirkart ofte å foretrekke. Du kan nå enkelt skrive ut Kartverkets turkart «Norge 1:50 000» på Norgeskart.no. Du får de samme kart-data som på de tradisjonelle papirkartene.

Slik lager du ditt turkart

- Gå til Norgeskart.no for å lage Mitt turkart gratis.
- Zoom inn og sett markøren der du ønsker kartutskrift. Klikk på ønsket sted.
- I venstremenyen som åpner seg, velger du «Lag turkart». Her kan du blant annet velge målestokk og kart over Sverige.
- Det oransje området angir nå ditt turkart. Flytt kartet slik at det oransje området passer med ditt turområde.
- Trykk på «Lag turkart»-knappen.
- Vent mens kartet genereres. Trykk til slutt på knappen «Last ned kart» for å få en PDF-fil klar til utskrift. Du vil nå få en kartbok på 12 kartsider. Dersom du kun er interessert i et mindre område, kan du skrive ut den aktuelle siden.

Som et papirkart

Kartet du skriver ut via Mitt turkart får en utforming og detaljrikdom som tilsvarer Kartverkets kjente kartserie «Norge 1:50 000». Det får også kilometernett og koordinater, som på trykte kart. Dermed kan du bruke utskriften til å sette kompasskurs og regne ut avstander. Det er i tillegg mulig

å fremheve stinettet. Kartet inneholder selvfølgelig sjøinformasjon også, slik at du kan planlegge både fjellturen og padletturen.

Helt oppdatert

I tillegg er innholdet i Mitt turkart helt oppdatert: Kartdataene hentes rett fra Kartverkets databaser, som oppdateres ukentlig med flere tusen nye eller endrede objekter, alt fra nye vegtraseer og elveløp til stier, bygninger og hyttfelt.

Kartutsnittet er tilpasset målestokk 1:25 000
 Kartgrunnlag N50 Kartdata, oppdatert pr. 31.07.2017
 Kartet er ikke egnet for navigering til sørs.
 Når du vil endre i kartet? Fortell oss på www.utskart.no
 Koordinater i 1000 for rutefølge i sørs 37°

Mer informasjon og instruksjonsvideo finner du på www.kartverket.no/Kart/Turkart/lag-turkart-for-utskrift/

Tekst og foto:
Trond Arnesen
(ILU, NTNU)

Ikke så høg og ikke så sur.

Om rogn *Sorbus aucuparia*

Rogn med finna blad og lettjennelige røde bær var blant de første trærne jeg lærte navnet på som barn. Bæra var ettertrakta som skyts til blåserør vi laga av rørstilkene fra hundekjeks, sløke eller kvann. Ble man truffet av skytset, kunne det svi litt mot naken hud, men det var mest moro, særlig etter at bæra var blitt skikkelig modne og ga fine, fargerike flekker. Vi tygde gjerne i oss noen modne bær også, men stort sett opplevde vi dem vel som i beskeste laget. Etter frost var de søtere. Og på skolen ble vi kjent med fabelen om reven som syntes de var fristende, men ikke fikk tak i dem og konkluderte med at «høgt henger de og sure er de». Etter hvert skjønnte vi vel også moralen; det du ikke når, er det lett å mislike. Eller kanskje også: for høge mål kan komme til å gi sure skuffelser?

Rogna blir imidlertid sjelden over 10 m og eldre enn 70-100 år. Bæra er heller ikke så svært sure; ikke surere enn at de kan sukres og brukes til en frisk gele, gjerne sammen med eple. Begge fruktene er rike på pektin som bidrar til geledanning. Rognebær inneholder også 5 % sukker og bl.a. bra

med C-vitamin og karotin (et A-vitamin). Karotin gir rødfargen også i gulrot (jf. eng. *carrot*). Geleen passer godt til kjøtt, især vilt. Rognebær kunne være viktig som nødmat i gamle dager og ble samla i store mengder. I dag er den mer et eksotisk tilskudd, en fargeklatt. I yngre dager laga vi en utmerka, gul sherry på rognebær.

Rogn hører til i rosefamilien og er utbredt over hele Europa og går høgt til fjells. Det norske navnet skal stamme fra norrønt *rey-nir*, beslekta med rød. *Sorbus* dukker opp i kilder fra før vår tidsregning. Slektsnavnet fanger også den store gruppa med asal; ofte planta i hager og nokså lik rogn. *Aucuparia* kommer fra latin for fuglefangst. Bær kunne brukes til lokkemiddel. I folkemedisinen ble barken brukt mot magetrøbbel, byller, nyrestein og utslett. Bær ble anvendt mot gikt og halsbetennelser og verkende sår. Blomstring og fruktbearing kunne gi varsler: rik blomstring ga våt sommer, mye bær ga mye snø... eller lite, fordi rogn ikke kunne bære tungt to ganger. Rogna hadde magiske krefter og var Tors tre i norrøn mytologi. Særlig hellig var

Botanikk

flogrogn; småtrær som vokser oppe i andre trearter («flyg»), spredd med fuglemøkk. Det sies at den usårilige kjærlighetsguden Balder ble drept av ei pil av misteltein, fordi denne veksten var den eneste som ikke vokste på jorda, bare oppe i trær. Misteltein er imidlertid krokete og sjelden. Kanskje var det et rett skudd fra flogrogn som ble brukt? Rogn kunne også varsle ulykke og virket skulle ikke brukes i båt eller til ski.

Elling M. Solheim (1905–1971) skriver i «Under rognetre» om kjærlighetsvona på forsommeren og om den sure skuffelsen når den du higer etter utpå høsten har funnet en annen. Vil han begynne å mislike henne også? Våren og sommeren som gikk og høst og vinter i vente. Men lell.

Otto Wilhelm Thomé. Fra Wikimedia commons

Under rognetre

Du kom så fin
i sommårlin,
og rognen stod og blømte.
Du var så skjær,
du var så nær.
Je trudde mest je drømte.

Men tia går –
je einsam står
og blommen den er svønnin.
Nå er det bær som sure er.
– Du har en annan fønnin.

Rognblomst

Om å bry seg

Lærerne på Lovsangshjemmet i Klong Toey-slummen i Bangkok møter stadig nye utfordringer. I dag vil jeg fortelle om lille Teen.

Teen fikk ørebetennelse, men foreldrene gjorde ingen ting med det. De visste av erfaring at det ikke var noen hjelp å få hos gratis-legen. Riktig nok ville de få medisiner av han, men medisinene er falske og virker ikke.

Hovedlæreren på Lovsangshjemmet tok Teen med seg til den private legen som arbeider i slummen. De fikk med seg medisiner, men foreldrene gav ikke gutten medisinene. Teen ble verre og verre. Han sluttet å leke; bare gråt og kastet opp. Slik gikk det tre uker. Til slutt sa den private legen at Teen måtte til sykehuslegen.

Personalet på Lovsangshjemmet dro hjem til Teens mamma for å spørre om lov til å ta gutten med på sykehuset. Imidlertid var moren ikke hjemme. Det var derimot Teens eldre søster, Green. Hun er tre år – og var hjemme helt alene! På den vesle kroppen så de masse slagmerker etter at mor og bestemor hadde slått henne med kleshenger.

Green gikk på Lovsangshjemmet i fjor, men nå var hun blitt for gammel og skulle egentlig ha flyttet over til Immanuel daghjem, som er en heldags barnehage for barn

fra tre år og oppover. Men ingen hjemme hadde tatt initiativ til å følge henne opp dit. De tenkte hun fikk være hjemme alene til hun ble fire og kunne begynne i den offentlige barnehagen på skolen.

Lærerne tok Teen med til et sykehus, der han fikk den behandlingen han trengte. Da legen fikk høre historien til denne lille syke gutten med en tenåringsmamma som ikke bryr seg, ble han så rørt at han valgte å ikke ta betalt for annet enn medisinene.

Hvordan er det med deg, bryr du deg om barna i slummen i Bangkok? Bryr du deg så mye at du kan tenke deg å støtte dette arbeidet med en gave?

I tilfellet kan du sende gaven til kontonummer 8220 02 85030 og merke innbetalingen med Fokus Thailand.

Glade barn på Lovsangshjemmet.

Nå er Teen frisk og rask og koser seg i barnehagen. Storesøster Green får også gå på Lovsangshjemmet nå – fram til hun kan starte i offentlig barnehage – selv om hun egentlig er for gammel. Hjemme får de lite, men Lovsangshjemmet er deres «oase». Her er de trygge. Her får de omsorg og kjærlighet, sunn mat, melk og hvile – og masse tid til lek. **Fordi noen brydde seg.**

Det er mange barn som Teen og Green, små barn som bor i Klong Toey-slummen og som trenger en plass på Lovsangs-

hjemmet. Ja, behovet er større enn plassen. Lenge har Lovsangshjemmet derfor hatt venteliste. Men nå kan det endelig gjøres noe med det. Barnehagen skal nemlig utvide!

Lovsangshjemmet mottok i fjor en stor gave av en som brydde seg. Det gjorde det mulig å kjøpe nabotomta. I år begynner byggingen av en ny toetasjes bygning. Dette vil bety at enda flere barn i slummen kan få en god hverdag og en drøm om en bedre fremtid.

Konfirmant 2017–2018

I LOVE MY LIFE

I skrivende stund har jeg nettopp vært på Robbie Williams konsert. Han snakket om barna sine og sangen han har laget til dem. Hans største ønske er at barna en dag skal kunne si: *Jeg elsker livet mitt*. Slik er det nok for alle foreldre. Gud som har pustet livet inn i oss, håper også på at vi skal elske livet. En gudstro skal hjelpe oss til å se at livet er vakkert selv om det kan være vanskelig.

Unge blir kristne av å være i kirkebygg, viser en ny undersøkelse. Selve arkitekturen gjør at unge kommer til tro. De unge finner noe helt annet i kirkerommet enn de gjør i gymsalen, kjøpesenteret eller samfunnshuset. Her opplever de unge høytidelighet og hellighet. Slik finner

de unge frem til en gudstro, konkluderer undersøkelsen. Dette viser hvor viktig det er å fortsatt bevare kirkerommet som et annerledes og hellig rom. I konfirmant-tiden vil Ilen kirke være hovedbasen vår, og dere skal få bli bedre kjent med dette bygget som ser ut til å være nøkkelen til unge menneskers gudstro. Jeg ser frem til et år hvor dere skal få bli kjent med kirken som er deres kirke, utvikle troen på Gud, og ikke minst at jeg og menigheten skal få bli bedre kjent med dere.

Ilen kirke er vakker. Livet kan gjøres vakkert. Blir man elsket og respektert, blir man vakker. Vel møtt skal dere være.

Hilsen konfirmantpresten

Lars Sperre takkes av

Etter åtte år i Ilen menighet takker Lars Sperre nå av som prest i Ilen – for å begynne som sogneprest i Agdenes menighet.

Lars har virket hos oss siden våren 2009, og vi har mye å takke ham for. Rektor ved Ila skole for eksempel, berømmer måten han leder skolegudstjenestene på. Dette i seg selv er ingen enkel sak i en tid brytningene er store. Vi så dette også under speidergudstjenesten St. Georgs dag. Speiderne satt lydhøre. Astrid Grude Eikseth sier: «Vi er mange som har satt stor pris på

kapellan Lars Sperres evne til å se Bibels tekster i et samfunnsperspektiv. Samtidig har han tydelig markert særpreget ved kirkeårets høytider. Som gudstjenesteleder har han hatt en sikker hånd om liturgien, noe som har gitt oss leke medliturger trygghet i tjenesten.

Vi nevner videre Ila-dagene med gudstjenestene på Møllerløkka i Iladalparken, de månedlige hyggestundene i menighetshuset, vårturene med buss i regionen og ikke minst hans engasjement for at alle skal føle seg velkomne i Ilen kirke. Lars sier selv: «Når likekjønnede nå får inngå ekteskap i kirken, blir deres kjærighet tatt på alvor – det i tillegg til at de kan oppleve en endelig aksept med dette».

Lars er særlig opptatt av forholdet mellom kirke og kultur. Han gir også uttrykk for det gode samarbeidet han har hatt med Ila velforening. Her står 1. mai-arrangementet med felles frokost i menighetshuset og den påfølgende gudstjenesten i fokus. Vi i Menighetsbladets redaksjon takker ham spesielt for flere gode og vel bearbejdede bidrag til bladet vårt.

Som prest har det vært viktig for Lars å prøve bevisstgjøre mennesker på sin tilhørighet til kirken. Han sier: «Jeg opplever at mange har en tilknytning til sin kirke, men at dette kan være litt ubevisst – som en nærhet på avstand».

Vi takker Lars igjen og ønsker ham lykke til i ny jobb.

Tekst: Kari-Anne H. Gjettem Bilde. Finn Nilsen

Trimgruppa «Sterk og Stødig»

«Trimmen» har lang tradisjon i Ila. Den ble startet under «aktivitetsuka» som menigheten fikk i stand i 1987. Erling Samuelsen som var aktiv i både i menighetsråd og mange komiteer, var opptatt av å få til aktivitet og liv i området og fikk da ideen om ei aktivitetsuke. Sammen med bl.a. Gjervan ble det laget mange aktuelle tilbud. Det ble bl.a. utstilling av kunst og sammenkomster med ulike

innslag på både dag- og kveldstid. «Trimmen» var også et resultat av denne aktivitetsuka. Det har derfor vært trimgruppe i regi av menigheten i mange år. Bjørg Kristoffersen var instruktør i starten. Deretter var Erling Samuelsen, som nylig gikk bort, den spreke lederen for «trimmen» i en årrekke til han var over 90 år! Pianomusikk ledsaget treninga.

Trimgruppa er populært innslag i hverdagen

En periode var det stopp i dette trimtilbudet før Trondheim kommune satte i gang treningsgrupper for seniorer over hele byen. Denne trimmen som treningsgruppa «Sterk og Stødig» har, går nå for seg i den store salen i Ilen menighetshus/ Ila aktivitetshus hver onsdag kl. 13.15. Aktiviteten er støttet av Helsedirektoratet.

Dermed ble «storsalen» i menighetshuset igjen stedet for treningsglade seniorer. Det er Siri Helen Strømsnes som har ansvaret for trimgruppa i Ila. Vi har fått en god prat med henne og fikk også hilse på en del av trimmerne. Her møtes de til trening og sosialt samvær. Deltakerantallet kan variere fra 12 til 22, og alle er godt voksne personer fra området Ila og Nedre Byåsen. Eneste krav til deltakerne er at de er hjemmeboende, oppegående og klarer å komme seg til trening på egenhånd.

Et nøkkelord for treninga og øvelsene er balanse. Stolene settes i ring og musikken settes på! De begynner med å sitte på stolene og finne roen før de begynner med gå-øvelser. Treninga settes inn i hverdagslige situasjoner og bygger på dagligdagse aktiviteter. De lærer gode og trygge måter å bevege seg på, snu seg på o.l. slik at de alltid ivaretar balansen og forebygger fall. De får også gode råd om bl.a. hensiktsmessige hjelpemidler og om hvilke aktiviteter som det ikke er så lurt å sette i gang med, f.eks. klatre opp på stoler for å vaske de øverste hyllene eller taket!

Siri Helen er ei sprudlende dame som legger vekt på at det skal være mye humor, latter og godt fellesskap under treninga. Det er ingen tvil om at dette smitter til alle deltakerne! Kaffepausen etter treninga er

også et viktig element som øker trivselen, noe Siri Helen vektlegger svært mye.

Siri Helen og de andre instruktørene har fått opplæring av fysioterapeutene i kommunen, og disse er jevnlig innom treningsgruppene for å vurdere hvordan de fungerer og evt. gi råd om videre arbeid.

Det er ingen tvil om at trimgruppa er et populært innslag i hverdagen. I tillegg til en god porsjon målrettet trening som bl.a. skal forebygge skader som lett kommer ved høy alder og dårlig balanse, er det her god stemning og mye latter.

Trimlederen Siri Helen er ei særdeles aktiv dame, sjøl om også hun befinner seg blant seniorene. Hun forteller at hun er med på det meste som skjer i Ila på tross av at hun ikke bor her. Hun er tilknyttet Løkkan Frivilligsentral der hun også deltar i mange aktiviteter. Det er en glede for henne å få være med, sier hun. Dette gjelder f.eks. ulike tiltak for våre nye landsmenn. Vi ønsker henne lykke til videre med alle de meningsfulle aktivitetene hun er involvert i, og vi ønsker trimmerne fortsatt god trening! Det er ganske trolig at også vi i redaksjonen snart blir innlemmet i denne gruppa!

Er du 65+?

Gratis prøveperiode.

Påmelding:

Infosenteret for seniorer,

Trondheim kommune,

tlf: 72 54 67 91

Trosopplæringsutvalget

Trosopplæringen er kirkens måte å nå ut til barn og unge i menigheten på. I Ilen håndterer vi dette gjennom Trosopplæringsutvalget og en menighetspedagogstilling i 50%. Å nå ut med det kristne kjærlighetsbudskapet til barn og ungdom, er en meget viktig oppgave for menigheten. Ved hver dåp i kirken leser vi disse ordene fra Matteusevangeliet:

De brakte små barn til ham for at han skulle legge hendene på dem og be, men disiplene viste dem bort. Da sa Jesus: «La de små barna være, og hindre dem ikke i å komme til meg! For himmelriket tilhører slike som dem.»

Det er i den oppgaven vi i Trosopplæringsutvalget virker. Trosopplæringsutvalget består av:

- Johnny Pihl (leder)
- Menighetspedagogen
- Ingrid Sandstad
- Steinar Nordal
- Sissel Statle
- Lars Sperre

Vår tidligere menighetspedagog, Guro Gaustad Anderssen, er nå i en ny stilling, og vi ønsker henne lykke til der. Ansettelsesprosessen av en ny menighetspedagog i Ilen er godt igang og vi håper at den nye pedagogen er på plass så snart som mulig.

I Trosopplæringen har vi en rekke tiltak som vender seg til barn og unge i forskjellige aldre. Noen av dem er:

- Babysang
- 4-års bok og Fireårsklubb
- Tårnagentene (8-9 åringer)
- Agent for rettferdighet (10 åringer)
- Lys våken (11-12 åringer)

Vi har tidligere – til selvkost – også hatt enklere middager i Kirkestua i kirka vår. Dette har vært åpent for alle, noe som var godt likt av mange menighetsmedlemmer fra 0 til 100 (!) år. Vi håper å gjenoppta denne aktiviteten under høsten.

Johnny Pihl
leder

St. Olav kirkeakademi, Trondheim

St. Olav kirkeakademi i Trondheim arrangerer temakvelder i grenseområdet mellom kirke, kultur og samfunn.

St. Olav kirkeakademi i Trondheim tok i 1962 initiativ til Olavsfestdagene og har fortsatt et nært samarbeid med dem. Det er medlem av Norske kirkeakademier (NKA), som igjen er medlem av det europeiske nettverket Oikosnet Europe, en avdeling av det økumeniske globale Oikosnet.

Styret ledes i år av Gullaug Lereim Dybdahl. Ved spørsmål kontakt: gullaug.dybdahl@gmail.com

St. Olav kirkeakademi er på Facebook og har ellers adresse: www.kirkeakademiene.no

PROGRAM HØSTEN 2017

Tirsdag 26. september. Hoeggen kirke kl. 19:30

Den norske kirkes fremtid

Kirkerådsleder og gen. sekr. i Norske kirkeakademier Kristin Gunleiksrud Raam

Den norske kirke (Dnk) har gått fra å være statskirke til fristilt, grunnlovsforankret folkekirke. Hva innebærer endringen? Hvilken kirke kan vi se for oss i fremtiden? Og hvilken stemme i det offentlige rom vil denne kirken representere.

Tirsdag 24. oktober. Litteraturhuset kl. 19:30

Siste nytt fra utgravingene av Klemenskirken

Konservator Anna Petersén, NIKU

Etter at utgravingene av Klemenskirken begynte, har stadig nye og sensasjonelle funn gjort det svært spennende å følge arbeidet som Nasjonalt institutt for kulturminneforskning (NIKU) foretar. Nå får vi vite aller siste nytt om Trondheims historie.

Onsdag 1. november. Hoeggen kirke kl. 19:30

Luther og de andre

Professor Tarald Rasmussen

Foredraget vil handle om hvordan minoriteter ble definert som De Andre (Otherness), og definert ut til samfunnets randsone. Stikkord er makt og avmakt, minoritet, majoritet, stat og kirke, kongemakt og teologisk begrunnelse.

Tirsdag 5. desember. Rådhusalen kl. 19:30

Luther, demokrati og velferdsstat

Professor Nils Ivar Agøy

I den lutherske tradisjonen er en grunnleggende likhetstankegang bygget inn. Hos oss førte flere utviklingslinjer til et myndig lekfolk og et etter hvert demokratisk samfunn. Hans Nielsen Hauge var en var en viktig skikkelse i denne prosessen.

*Hjertelig velkommen.
Møtene er åpne for alle interesserte.*

Takk fra Biskop Tor Singaas

Jeg har vært biskop i Nidaros i 9 år, og prest i Nidaros bispedømme i nærmere 40 år. Nå går jeg av med pensjon 1. september 2017.

Ved tjenestetidens slutt, vil jeg takke alle jeg har møtt som biskop i disse årene. Takk for mange store og gode opplevelser under visitaser og besøk i menighetene, – i bygder og byer i begge Trøndelagsfylkene. Takk til menighetsråd og fellesråd, proster, prester, kateketer, diakoner, kantorer og andre tilsatte, – de mange, mange frivillige og dugnadsfolk, ordførere og kommunestyrerepresentanter, rådmenn, barnehage- og skolefolk, de som bor og arbeider i våre helse- og omsorgssentra, kulturarbeidere og alle som arbeider innen vårt mangfoldige næringsliv i Trøndelagsfylkene. Jeg har møtt så mange mennesker i forskjellige yrkes- og virksomhetssammenhenger, at det er vanskelig å nevne alle ved sitt rette navn.

Derfor en varm takk til alle!

I Trøndelag har jeg erfart at «kristendom er lettere gjort enn sagt». Budskapet fra «Mannen fra Nasaret», og fortellingene om Jesus Kristus lever i kroppene våre.

Når vi viser hverandre barmhjertighet og nåde i livet, – når vi er medmennesker for hverandre, – når den minste av oss først blitt tatt vare på, – da vet vi hvem vi har det fra;

Vi har det fra Jesus Kristus, Guds Sønn, korsfestet, men oppstått til nytt liv.

Han vandrer levende, men usynlig imellom oss.

Vi ber Den hellige ånd om å få se og fornemme Ham i møte med hverandre.

Må Gud velsigne alle som bor og virker i vidstrakte Trøndelag.

En varm takk til biskop Tor

Ilen menighet og Ilen kirkes venner retter en varm takk til Tor Singaas for tiden han har virket som vår prost og biskop. Hans varme og inkluderende væremåte har satt spor og vært til stor inspirasjon. Likeså hans raushet med velsignelsen. Vi ønsker ham alt godt som pensjonist.

Velkommen til kirke

20. august, 11. søndag i treenighet

Tekst: Matteus 23:37-39

Kl. 11: Gudstjeneste på Damhaugen ved Åshild Brenne.

Skysst fra Menighetshuset kl. 10.

3. september, 13. søndag i treenighet

Tekst: Matteus 25:14-30.

Kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne.

10. september, Vingårdssøndag

Tekst: Matteus 20:1-16.

Kl. 18: Kveldsmesse ved Åshild Brenne.

17. september, 15. søndag i treenighet

Tekst: Matteus 5:38-48.

Kl. 11: Avskjedsgudstjeneste for kapellan Lars Sperre. Prost og sokneprest deltar. Kirkekaffe i menighetsalen.

1. oktober, 17. søndag i treenighet

Tekst: Johannes 11:17-29 og 30-46.

Kl. 11: Gudstjeneste med presentasjon av konfirmentene, ved Åshild Brenne.

8. oktober, 18. søndag i treenighet

Tekst: Matteus 8:14-17.

Kl. 18: Kveldsmesse ved Åshild Brenne.

15. oktober, 19. søndag i treenighet

Tekst: Lukas 20:45-21:4.

Kl. 20: Kveldsmesse ved Åshild Brenne.

22. oktober, 20. søndag i treenighet

Tekst: Johannes 11:1-5.

Kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne.

5. november, Allehelgensdag

Tekst: Matteus 5:1-12.

Kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne.

Vi minnes de døde det siste året.

12. november, 23. søndag i treenighet

Tekst: Markus 10:28-31.

Kl. 18: Kveldsmesse ved Åshild Brenne.

19. november, 24. søndag i treenighet

Tekst: Matteus 18:1-6, 10-14.

Kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne.

Svenska kyrkan i Ilen kirke

27. augusti kl. 17.00, präst: Gunnar Prytz Leland**24. september kl. 17.00**, präst: Anna Runesson**29. oktober kl. 17.00**, präst: Anna Runesson**3. december kl. 11.00**, fellesgudstjänst med Ilen menighet.
Svensk präst: Anna Runesson och norsk prest Åshild Brenne**9. december kl. 16.00 (lördag).**

Svensk Lucia med Jämtlands musikgymnasium. Präst: Anna Runesson

Alle er hjertelig velkomna.

Tekst: Edel Lundemo Bilder: Kari-Anne Gjettum og Edel Lundemo

På oppdagelsestur langs Ilen soknegrense

Ila med Bymarka ble eget kirkesokn i 1879, og grensa fulgte den gamle bygrensa og markagrensa mellom Trondheim og Byneset; fra Folafoften over Gråkallen til Skjelbreia og grensa mot Strinda, videre mot Lian, Torshaug, Svalseberg, Søndre Sverresborg plass, Sverresmyr, Nidelva til Nidareid, Byporten og Skansen og langs fjorden igjen til Folafoften.

Årets Iladager, i regi av menigheten ved Ingrid Sandstad, inviterte til tur langs soknegrensa vår. Nå mot Bynesgrensa. I nydelig turvær la seks personer trøstig i veg. Det ble litt av en dag. 12 km ble tilbaketog. Vi startet ved Skistua, over Herberneheia og Stadsheia (Flakkheia) og så ned til Folafoften. Der ble vi fanget opp av rutebuss og fraktet til Ila.

Turen gikk delvis på sti, delvis over myrer, svært ofte gjennom busk og kratt og opp og ned ulendte skråninger. For en tur!

Kompasset var godt å ha. Til høsten planlegger vi ny tur. Da tar vi den resterende grensebiten fra Skistua, over Sverresborg og ned til Skansen. Meld gjerne din interesse om å delta. Turen vil gå medio september.

En varm takk til Ole Møllerløkken og Ingrid Sandstad som initiativtakere.

De som var med på turen var: Ingrid Sandstad, Ole og Gunhild Møllerløkken, Kari-Anne H. Gjettum, Per Norberg og Edel Lundemo.

Ilen kirkes venner

I skrivende stund er Olavsfestdagene i avslutningsfasen. Så også årets Kirkehage i Waisenhusets vakre hage. I år har vi solgt vafler og kaffe i samfulle ti dager. «Kirkehagen» som jo er et samarbeid mellom fire av byen menigheter: Lade, Bakklandet, Domkirken og Ilen, har etablert seg som et godt supplement til det som ellers skjer i festuka. Et 20-talls personer bare fra Ilen har bidratt til at vi også i år tjener en pen slump som benyttes til gode tiltak i nærmiljøet vårt. Vi takker hver og en og ser fram til den tradisjonelle takkefesten som avholdes seinhøstes.

Slekters gang

Døde

	Født:	Død:
Wenche Elisabeth Aurheim	14.07.1966	11.04.2017
Arne Lyng	13.12.1935	12.05.2017
Birgit Johanne Hagen	18.04.1942	18.05.2017
Margit P. Hofstad	28.06.1925	08.06.2017
Inge Kotheim	28.09.1953	15.06.2017
Solveig Ingebjörg Lykke	25.02.1922	15.06.2017

Dåp Ilen kirke

Ellen Henriksen	21.05.2017
Vidar Bøe-Kolstad	21.05.2017
Mikkel Anton Rygg Lundemo	21.05.2017
Ulrik Ottebergesen	04.06.2017
Runaug Botheim Brørs	11.06.2017
Noah Johansen	18.06.2017

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

Viede Ilen kirke

Richard Meland og Ingvild Hoggen	20.05.2017
Jan Erik Rød og Regine Ringdal	20.05.2017

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

Offer/gaver

01.05.2017	Norsk Folkehjelp	Kr.	1539,-
07.05.2017	Konfirmantarbeidet	Kr.	6052,-
21.05.2017	Menighetens arbeid	Kr.	1872,-
25.05.2017	Menighetens arbeid	Kr.	581,-
04.06.2017	Menighetens arbeid	Kr.	1771,-
11.06.2017	Menighetens arbeid	Kr.	1348,-
18.06.2017	Menighetens arbeid	Kr.	1191,50

Ord med på veien ...

Lær meg å kjenne dine veie.

Salmen **Lær meg å kjenne dine veie**, ble skrevet av den danske presten og salmedikteren Jacob Paulli i 1902. Teksten har klare paralleller til mange sentrale skriftsteder i Bibelen og forteller om en inderlig og dypt personlig gudstro hvor Gud leder og viser omsorg, nåde og kjærlighet. Den benyttes både i sorg og i glede. Melodien, en vakker norsk folketone fra Åseral, har nok vært med på å løfte salmen opp til å bli en av våre mest kjære salmer. Den står i Norsk Salmebok 1985 / 2013 som nr. 312 / 319.

Lær meg å kjenne dine veie
og gå dem trøstig skritt for skritt!
Jeg vet at hva jeg fikk i eie,
er borget gods, og alt er ditt.
Men vil din sterke hånd meg lede,
jeg aldri feil på målet ser,
og for hvert håp som dør her nede,
får jeg et håp i himlen mer.

Men lær meg fremfor alt å kjenne
din grenseløse kjærlighet,
den som kan tusen stjerner tenne
når lykkens sol for meg går ned.
Den tørrer tåren som den skapte
og leger såret som den slo.
Dens vei går gjennom det vi tapte,
den gir oss mere enn den tok.

Lær meg å kjenne dine tanker
og øves i å tenke dem!
Og når i angst mitt hjerte banker,
da må du kalle motet frem.
Når jeg har tenkt meg trett til døden,
så si hva du har tenkt, o Gud!
Da kan jeg se at morgenrøden
bak tvil og vånnde veller ut.

Fortsettelse fra side 7

Dialog – mellom kulturer

gå på kurs for å lære mer om hvordan sy. Jentene forteller om hvor flink hun er til å lage mat. På spørsmål om hva som gjør henne glad, svarer hun som alle mødre: At barna har det bra!

Vi takker for en god prat og ønsker den fine, tette familien alt godt. Vi har mye å lære av hverandre. Nøkkelen er å skape et møtested for god dialog og samhandling.

Dersom du er interessert å se mer om Galdhøpiggen tur, se: <https://www.youtube.com/watch?v=0Yw1Mhf3t6c>

Dersom du kunne tenke deg å bli frivillig i «Turgruppa til topps», kontakt enten Røde Kors Trondheim ved tiltopps@trondheim-redcross.no eller Trondhjems turistforening ved eva.austvik@tt.no

(*) Madar = mamma på afghansk

Habiba forteller at hun er svært glad i å brodere. Kanskje kan hun få lære å brodere bunader? Hun viser oss vakre handarbeider:

Elveseter begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80

kontakt@elveseter.com

www.elveseter.com

Åpningstider:

Mandag–fredag: 08.00–23.00

Lørdag: 09.00–22.00

Søndag: 10.00–22.00

*Ilen kirkes
venner anbefaler:*

Støtt butikken med
det store hjertet
for nabolaget!

BUNNPRIS®

Kleistsgate 1, 7018 TRONDHEIM

Tlf: 73 52 77 78

E-post: bpila@bunnpris.no

Et lite glimt fra årets Iladager

Bak-
gårds-
konsert

Et hundretalls ilinger fant vegen til «Bakgården» og konserten som ble avholdt i Koefoedgeilan 7 under årets Iladager.

Den trivelige kvelden, i nydelig vær, ble som vanlig ledet på en fin måte av Thormod Høyen. Dr Bekken, Bjørn Fjeldvær, Marcus og Børge Pedersen deltok. Sist, men ikke minst; gruppa Dype Spor gjorde sitt til at folk trivdes.

All honnør til Iladagskomiteen ved Gerd Åberg.

En samtale om Livet, Døden og Håpet

Ilen kirke, 10. september

Etter mange år legger Joralf Gjerstad ut på turné for å få møte folket, som han sier. Med seg har han to av sine kjæreste medspillere og venner. De legger ut på en ferd fra kirke til kirke for å snakke om de store og viktige spørsmålene i livet,

i tillegg til hjertevarme og humor. Joralf ønsker at dette skal bli kvelder som gir de besøkende verdi, ettertanke og en god følelse å ta med hjem.

Joralf Gjerstad, er nok mest kjent som Snåsamannen. Utallige mennesker har fått hjelp av Joralf og hans synske og helbredende evner. Joralf er overbevist om at Gud

hjelper han, og gir han disse kreftene. Det skal ikke stikkes under en stol at skepsisen har vært til stede. Joralf har levd et langt liv, stemplet som mirakelmann, men også bløffmaker. Utrettelig har han hjulpet tusenvis av mennesker. Nå vil han ut og snakke med så mange han kan.

Våren 2017 møtte 91 år gamle Joralf Gjerstad artisten Therese Ulvan. Han lot seg trollbinde av Therese sin vakre stemme, og foreslo et samarbeid. – Du har lyset i stemmen din, attesterte han. Møtet i Spania resulterte i en turné. Så i august legger de ut på tur. Joralf vil inn i kirkerommet. Han vil snakke om tiden han hadde i motstandsbevegelsen, hans arbeid med helbredende krefter, sine syner og kraften i bønn. Joralf sin gode venn, Øyvind Løvrød, vil intervju Joralf. Therese Ulvan binder det hele sammen, musikalsk. Hun vil synge og spille salmer som nettopp Joralf har valgt ut. Joralf vil møte så mange mennesker som mulig under denne reisa.

Overskuddet går til Gjerstadstiftelsen. Vi ønsker alle velkommen til et hjertelig møte.

Som spesiell gjest i Ilen Kirke 10. september, har de fått med seg den kjente skuespilleren Svein Tindberg.

Mest kjent er han for fortellerteater-forestillingen Markus-evangeliet (Evangeliet etter Markus), og oppfølgeren Apostlenes gjerninger, som trakk stappfulle hus der han fremførte.

Kirkestua

Ilen kirke er velsignet med ei vakker kirkestue. Dere som ikke har sett den ennå, bør ta en tur i underetasjen i kirka vår.

Fra bare sandvollene fikk sittende menighetsråd, i nært og godt samarbeid med Kirkevergen, gjennomført og bygget opp ei flott kirkestue med tilstøtende kjøkken og nye toalett. En fin heiseanordning er tilgjengelig for de som ikke kan benytte trappa ned fra selve kirkerommet. Stua ble døpt Kirkestua i 1998. Daværende biskop Finn Wagle som var på bispevisitas i Ilen, innviet det vakre rommet som nå benyttes til møter, små konserter og sammenkomster.

Bibel i bryllupsgave?

En glad nyhet til alle som vier seg i kirka vår fra og med i høst: Alle par får en bibel i gave fra Ilen kirkes venner.

Vi håper at bibelen, som foreligger i en vakker hvit utgave, blir til glede og nytte i de nye hjemmene som etableres.

Vi utfører gravstell i Trondheim.
Vi planter etter årstiden, og
legger ned krans til allhelgen
og jul.

Kontakt oss på telefon:

72 56 63 65

BYÅSEN BLOMSTER
Byåsen butikksenter

Varm *takk* til Byåsen blomster
for god hjelp med blomster til Ilen kirke.

<p>Galleri Ismene</p>	<p>HAUG HOLDING</p>
<p>HAUG EIENDOM A/S</p>	<p>OKKENHAUG BIL</p> <p>HYUNDAI SUBARU</p>
<p> FAGTRYKK produksjon design webløsninger www.fagtrykk.no</p>	<p>Ønsker du å annonsere i menighetsbladet, ta gjerne kontakt med Edel Lundemo, tlf. 481 28 040 Mail: lunede@online.no Stoff til nr. 4, 2017. Frist til 1. nov., 2017</p>

Stavne kapell som *vakkert seremonirom*

Nytt lesepultklede

Det vakre kapellet vårt ble vigslet og innviet i 1916 og det er tegnet av arkitekt August Albertsen (1877–1956) som i en periode var byarkitekt i Trondheim kommune. Vi har omtalt kapellet før, men det heter jo at en god ting kan ikke sies for

ofte. Kapellet, som har 80 sitteplasser, er nå modernisert. Nå har kapellet fått nytt toalett og nytt inngangsparti. Ilen kirkes venner ønsket å delta også ved denne oppussingen og vi bidrar derfor med vakre lesepultkleder. Tekstilkunstner Henny Tysdal har, på bestilling, laget fire nydelige kleder til oss; ett i rødt, ett grønt, ett lilla og ett hvitt. Alt etter kirkeårets farger og fint avstemt etter rommet for øvrig. Vi gleder oss til å se lesepultkledene i bruk ved første anledning.

Dersom du har spørsmål vedrørende kapellet, ta gjerne kontakt med menighetskontoret som vil formidle kontakt til rette vedkommende.

Tekstilkunstner Henny Tysdal i gang med å lage vakkert lesepultklede.

Velkommen til høsten Hyggestund:

De starter hver gang kl 11.00 og avholdes i Ilen menighetshuset

14. september • 5. oktober • 2. november • 7. desember

Svanholm
GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 _ www.svanholm.no
TRONDHEIM • MELHUS • KLÆBU • MALVIK

DEN NORSKE KIRKE

Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL

-hele året

For mer
informa-
sjon om
innhold og
priser,
se våre
nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no

Tlf: 994 36 000

E-post: post@kirken.trondheim.no

MASKE INVEST

Etablert i 1922

VIGDAL

begravelsesbyrå as

Mælabakken 5, 7224 Melhus
Vognhallvegen 2, 7023 Trondheim, 72 89 00 80
Orkdalsveien 42, 7300 Orkanger, 72 48 56 41

**VIRKE
GRAVFERD**

**DØGNVAKT
72 87 10 22**

www.vigdal.no

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyelser
- Nedsliping av steiner
- Bolting av steiner
- Gravlykter og tilbehør

To store utvalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no

Tlf. 73 50 27 80

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER
Service og kvalitet i nærmiljøet

Gatenavn i Ila – hvor kommer navnet fra?

Schnitlers vei går fra Steinberget til Mogstads vei. Den ble i 1948 oppkalt etter krigsassessor Balthazar Schnitler (1787-1851). Han arvet en stor formue etter kjøpmann Hans Wensell. Han levde av sine midler og var meget benyttet og avholdt i byens offentlige liv. Han var byens ordfører i 1838 og 1840-41, hadde en rekke styreverv, var stortingsmann, grosserer og engelsk konsul. Han var gavmild. Han og hustruen Dorothea testamenterte sin store formue til veldedige legater, i første rekke til fattige og foreldreløse barn.

Kilde: «Steder og navn i Trondheim» og «Trondheim byleksikon»

Sokneprest
Åshild Brenne
 Tlf. 902 79 128
 AB798@kirken.no

Kapellan
Lars Sperre
 Tlf. 908 61 184
 LS776@kirken.no

Organist/Kantor
David Scott Hammes
 Tlf. 913 30 608
 DH249@kirken.no

Ilen menighetsråd
Tore How
 Tlf. 452 82 747
 torehow@broadpark.no

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
 Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet,
 Ilen MR eller Soknepresten i Ilen menighet:
 Kirkelig fellesråd i Trondheim
 Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf. 994 36 000
 E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Menighetsforvalter Nina Angelsen
 NA972@kirken.no

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:
48 16 25 69

Telefonen betjenes på hverdager,
 kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad:
 Kontonummer: 1503 83 27213

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10

Fjellseter kapell :
 Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter:
 Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone
Erling Skakkesgt 40, Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B
 Tlf. 72 54 51 31

Velkommen til ILA Frivilligsentral

- Vil du bruke litt av din tid sammen med andre?
- Vil du treffe nye mennesker?
- Vil du være med å sette dine og andres idéer ut i livet?

Frivilligsentralen er kort sagt en møteplass som formidler kontakt mellom mennesker i lokalmiljøet – noen trenger hjelp og andre ønsker å hjelpe.

Frivilligsentralen er et sted hvor gleden over å bruke deg selv er den betalingen du får.

Det er kun fantasien som setter grenser for hva som kan gjøres FRIVILLIG.

Vi håper alle har hatt en flott sommer og vi på frivilligsentralen er godt i gang med våre faste aktiviteter igjen og tirsdag 5. september starter vi opp et kurs i medisinsk Yoga som går over åtte uker.

Hvis du er på Facebook kan du like siden vår der, og holde deg oppdatert om frivilligoppdrag og se informasjon om de forskjellige aktivitetene vi holder på med, eller på www.ila.frivilligsentral.no

Slik treffer du oss :

e-post: post@ila.frivilligsentral.no

Tlf: 466 52 520

*Hilsen
Annette Taraldsen og
Børge Pedersen*

Møte mellom mennesker

Retur:
Ilen menighetsblad
Ilevollen 15
7018 Trondheim

Ut på tur

«Den hemmelighetsfulle hytta» glir inn i terrenget og blir nesten usynlig der den ligger i et lite søkk på nordsida av Geitfjellet. Hytta er mest omtalt som Schølberghytta. Det navnet skal visstnok stamme fra en person eller familie fra Trolla, men det kan også ha noe med sjølberging å gjøre. Hytta benevnes også med andre navn: Sjølberghytta, Steinhytta, Fugletitterhytta, Arstadhytta og Russerhytta.

Vi vet lite om hyttas opprinnelse og opphav. Den ble trolig oppført under andre verdenskrig. Ryktene forteller om en jugoslavisk krigsfange som rømte fra tyskerne, en tysk desertør og familien fra Trolla som skal ha hatt flere slike små, bortgjemte hytter i marka. Få vet noe og lite er bekreftet. Mystikken hviler over «Den hemmelighetsfulle hytta».

Det kan være litt vanskelig å finne hytta. Jeg foreslår at du går Driftsvegen fra Vestoppfarten og tar Gammelstien (det står skilt ved starten av Garnisonsmyra) mot Tømmerdals- torget. Gå stien til du kommer til et område med godt synlige tråkk til venstre oppover lia mot Geitfjellet. Følg tråkkene som vil fører deg til «Den hemmelighetsfulle hytta».

God tur!

Tekst og bilde: Kirsti Jaråker